
Wizyta członka Izby Ustawodawczej na Haiti

Palestra 3/11(23), 134

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

1. WIZYTA CZŁONKA IZBY USTAWODAWCZEJ W HAITI

W dniu 1 września br. złożył wizytę Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej adwokat Alphonse H. Lahens, członek Izby Ustawodawczej w Haiti, bawiący w Warszawie w związku z 48 Konferencją Unii Międzyparlamentarnej.

Egzotycznego gościa podejmował Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej, adw. Stanisław Janczewski, w obecności członków Komisji Współpracy Kulturalnej z Zagranicą, adwokatów Falkiewicza i Nagórskiego.

2. WIZYTA ADWOKATÓW WARSZAWSKICH W BUDAPESZCIE

W drugiej połowie września br. bawiła na Węgrzech ósmioosobowa grupa adwokatów warszawskich z wicedziekanem Rady Adwokackiej w Warszawie adw. Z. Kropiwnickim na czele. Koledzy zwiedzili Budapeszt, średniowieczne miasto Eger oraz okolice „węgierskiego morza”, czyli Balatonu. W czasie pobytu w Budapeszcie umożliwiono gościom zapoznanie się z życiem prawników węgierskich, w szczególności budapeszteńskich adwokatów. Oto garść spostrzeżeń zanotowanych przez uczestników.

Ustrój adwokatury. Został on uregulowany dekretem nr 12 z 1958 r. Adwokaci wykonują swój zawód w zespołach adwokackich (według nomenklatury polskiej), które mają charakter dobrowolnych zrzeszeń. Na czele zespołu stoi kierownik wybierany przez walne zebranie członków zespołu. Zespoły nie są nazbyt wielkie i z zasady liczą nie więcej niż 16 osób. Zarobki uzależnione są od wpływów na konto. Nie ma oczywiście w tych warunkach mowy o jakiejś stałej pensji. Kto więcej pracuje i ma więcej spraw, ten uzyskuje większe zarobki. Na prowincji też są zespoły. W mniejszych ośrodkach skupiających małą liczbę adwokatów zorganizowano filie zespołów.

Ogół adwokatów zrzeszony jest w izbach. Organami izby są: a) walne zgromadzenie, b) rada adwokacka, c) komisja rewizyjna. Rada Adwokacka składa się z przewodniczącego (nosi on tytuł prezydenta), zastępców, sekretarza (w Budapeszcie jest jeden sekretarz generalny oraz dwóch sekretarzy), rzecznika dyscyplinarnego oraz zwykłych członków, których liczba — w zależności od wielkości izby — wynosi od czterech do szesnastu. Organy adwokatury wybierane są na okres trzyletni. Rada Adwokacka wykonuje następujące zadania: a) zarządza interesami izby, b) kontroluje pracę zawodową adwokatów, c) opiekuje się zespołami adwokackimi, d) decyduje o wpisie na listę adwokatów i aplikantów adwokackich, e) organizuje komisje dyscyplinarne składające się z członków wybranych przez walne zgromadzenie izby, f) zajmuje się szkoleniem aplikantów.

Zupełnie inaczej zorganizowana jest Ogólnokrajowa Rada Adwokacka (odpowiednik naszej Naczelnej Rady Adwokackiej). Składa się ona z przewodniczących rad adwokackich oraz z delegatów wszystkich izb, którzy są wybierani na walnych zgromadzeniach. Ogólnokrajowa Rada Adwokacka pełni jedynie rolę opiniodawczą i doradczą przy Ministrze Sprawiedliwości. Ponadto rozpoznaje — jako druga instancja — niektóre sprawy dyscyplinarne.